

ki svoje mladinske doživljaje. Najboljši je Finžgar s svojim »Miklavževim nožičem«. Bi pa v tej knjižici lahko nekateri izostali in drugi v zbirko prišli (Faturjeva, Gorinšek, Samec, Kunčič i. dr.). — Lukec išče očeta (Fr. Bevk). Prav zanimiva in privlačna. — Za deklice pa bo »Botra z Gričac«. E, da bi se jih vse tiste besede prijele. — Za male in najmanjše bo pa povest brez besedi »Življenje hudobne kavke — Katke«.

Jugoslovanska knjigarna je izdala za vas, mladi ljudje, krasne, poučne in lepe knjige: Prigode malega Nonija. Hu-u-u se vam bodo lasje ježili in sapa zastajala, ko boste čitali to knjigo. — Grimmov »Pravljice« vas popeljejo

v deželo, kjer je zloba in dobrotà, pa vendar zmaga na koncu resnica. — »Mala trojka«. Po naše bi rekli »trije mulci«. Kaj so vse užagali. Le, da bi vi ne! — »Zakaj — zato«. To morate prebrati in oči se vam bodo odprle in spoznanje razširilo, kakor zjutraj, ko se v solncu zbudite. — Zdaj pa dve veseli, žalostni, resni, smešni knjigi, ki jih mnogi gotovo že poznate: »Ptiček z dvema kljunčkom« in »Za židano voljo« od Mirka Kunčiča. Saj bi vam povedal, kdo je Mirko Kunčič, pa ne smem. Le to vam povem, da od njega lahko berete vsako nedeljo. — Vse knjige prav toplo in zares priporočamo. Dobili jih boste pa težko, ker je kriza. Samo Miklavž vam jih lahko pošlje. Pišite mu!

PRVI UTRINKI.

Slavka Berčič:

OBLAKOM.

Oj, oblaki, vi oblaki,
ve nebeške ptice,
le razvijte, le razpnite
brze perotnice!

In v daljave nedogledne
urno mi hitite,
a s seboj vse upe moje,
želje vse vzemite!

Brodar Matilda:

MAJNISKI DNEVI

Tam doli sredi vasi,
tam črešnja košata stoji.
vsa polna je cvetov medenih
in listov temnozelenih.

Tam v igred se s holma smeji
in zemlji darove deli.
Slavček vesel prepeva,
zeleni da dol že odmeva.

Vse zeleni in krasno dehti,
v vas pisani majnik hiti.
Marijo mladina slovenska slavi,
a ona ji milosti večne deli.

Stepan Julka:

VEČER.

Že šlo je solnce za goro
in mrak je legel na zemljo,
ptički v zelenem gaju
tam prespe do zlate zore.

Kravica presita
domov se obrača,
pastirček veselo
žvižgaje se vrača.

Lunica na vzhodu
sladko se smeji,
zvezdicam nebrojnim
tako pač veli:
»Otroci ste moji,
po nebu plavate,
z menoj se poigravate.«
A, naš je čas le v tihi noči,
ob zlati zarji nimamo več moči.

Jager Jože:

POMLADI.

Čez gore, ravnine
in hribe, doline
razlega se glas:
pomladanski je čas!

Pod goro cvetice
dehteče cveto
in ptičice pevke
jim pesmi pojo.

Ker njive in travniki
že zelene,
pomladi prekrasne
se vse vesele.

In zvonček v višave
je glavico vyzpel,
da vsaki pač človek
naj bil bi vesel.